

дѣтель, че искахъ да ви бжда вѣрна съпътница въ живота, но вий пресушихте моите млади дни съ своя избелѣлъ животъ въ редица похождения; въ какво бѣхъ виновна, че вий неможахте да съгрѣете душата ми? Каква семейна радостъ ми дадохте? Вий даже не ми дадохте да изпитамъ майчино щастие, за да има въ какво да съсредоточа своя разбитъ животъ!

Г - н ъ Обри е. Заповѣдвамъ ви да мълчите! Развалена тваръ! Забранявамъ ви да плачете! — Не искамъ да чуютъ слугитѣ за скандалитѣ ви.

Г - жа Обри е. Да не чуютъ скандалитѣ на дипломата, който преситенъ отъ живота, се е оженилъ за да доукраси своя дипломатически салонъ! О, вий никога още не разберете какъ ужасно разбихте моята младостъ! Вий, вий (Обзема я ужасенъ плачъ).

Г - н ъ Обри е. (Хваща я за ръцѣтъ и я разтърсва). Не викайте тъй безумно, не събуждайте прислугата!

Г - жа Обри е. Махнете се, не се докосвайте, не се докосвайте до мене! . . . (Изпада въ истериченъ продължителенъ плачъ, който се обръща въ припадъкъ следъ нѣколко нейни конвулсии).

Дълга пауза

Г - н ъ Обри е. (Пристѣпва виновно и се опитва да ѝ говори). Успокойте се, успокойте . . . Принавамъ, че не бѣхъ предпазливъ въ думитѣ си. Извинете.

Г - жа Обри е. (Не го чува. Въ страшна забрава втрещва стъклентъ погледъ предъ себе).

Г - н ъ Обри е. (Уплашено я гледа. После внимателно се докосва до пулса ѝ).

Г - жа Обри е. (Потреперва отъ неговото съприкосновение и конвулсивно хваща ръката му).

Г - н ъ Обри е. (Пипа челото ѝ). Главата ѝ е въ огънь, — ръцетѣ ѝ ледъ! Нѣкакъвъ припадъкъ . . . Тя въ конвулсии — до пречупване стиска ръката ми! . . . Госпожа Обри е, опомнете се, успокойте се . . . Нищо не чува! Не трѣбваше да ѝ говоря тъй . . . По добре да бѣхъ